

Thesavrvs|| Locorum|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. LXVIII. De Antinomiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

Anton. Mangil. *de imputat. qvæst. 76. n. 1.* Intelligit, quando antecedens est necessarium ad consequens consequendum, juxta resoluta per Ferrer. *in constit. Catalan. gl. ff. 5. n. 78. & n. 82.* Surd. *conf. 91. n. 14. per l. 1. §. fin. ff. de usufruct. & l. obligationum ferè. 44. §. 1. vers. sic & ff. de action. & obligation.*

IV.

ANTECEDENTI destructo, nullum potest dari consequens *l. 1. §. hujus rei. ff. de officio ejus l. 4. ff. de itinere, actu. qvæ privato. (Bart. ad l. 2. de jurisd. nu. ult. Carp. 20. v. pag. 2. constit. n. def. 14. num. 4.)* Everhard. *in topicis legalib. loco 96.* Cravet. *conf. 231. num. 2.* Anton. Monach. *Florent. decif. 29. num. 16.* ubi subdit, quod remoto antecedenti ejus consequens removetur. Et quod antecedenti, cesseret consequens, quod stare non potest sine antecedente (sicut & viceversa verum, quod perempto consequente, perimatur etiam antecedens, *Cujas. in lib. 28. Ad Paul. Ed. ad l. 2. §. 1. de reb. cred. ubi Accur. frectè scribit subesse locum à consequenti destructo. vide Cujas. d. loc. tra dunt Bald. in l. 1. in 9. opposit. C. de fideicom. Cravett. consil. 202. num. 28.* Card. Tusch. *pract. conclus. tom. 2. lit. C. conclus. 787. nu. 66.* Card. Mantica. *decif. 15. num. 5. & decif. 199. num. 9.* Alphons. Narbona *lib. 25. gl. 5. num. 3. tit. 21. lib. 4. Recop. Torreblanc. de jure spirit. lib. 15. c. 13. n. 37.* (Unde est quod antecedente prohibito, videtur etiam prohibitum esse omne aliud, per quod pervenitur ad illud, *l. oratio. 16. ff. de spons. gl. in clem. 1. de jur. consang. & affin.*)

V.

ANTECEDENS qui vult, videtur velle necessarium consequens (§. 3. *Instit. quibus ex causis l. 2. de jurisd. Hortom. ad §. 1. Inst. qui testam. tut. l. 1. §. 1. Si usufruct. pet. l. 3. §. qui habet de S. P. R. l. 77. de acquir. vel om. hered.*) Alex. *conf. 157. col. 3. nu. 14. lib. 2.* ubi quod si quis vult civilitatem, censetur velle onus annexum civilitati, & *conf. 158.* Circa primum, in *princ. lib. 5.* ubi ait, quod qui consentit in antecedenti, censetur consentire in consequenti necessario etiam non cognito, *Castrenf. consil. 100. n. 4. vers. quod autem. lib. 1.* ubi quod ideo tutor conventus, si producat inventarium factum à pupillis, non debet dicere suos pupillos non teneri ultra vires hereditarias, quia istud venit in necessariam consequentiam, *Cravet. conf. 186. n. 7.* ubi quod testator qui voluit dotare filiam, censetur etiam vo-

luisse concedere lucrum, quia qui vult antecedens, vult necessarium consequens, *Cancer. var. resolut. p. 1. c. 1. n. 227.*

CAP. LXVII. De Antecessore & Successore.

Axioma I.

Antecessor & successor mutuas sibi præstare debent operas, ita ut ille omnia agat ad successoris usque adventum, *l. nemini §. 10. de off. pro. conf.*

II.

Successor obligatur ex gestis antecessoris. Hæc reg. locum habet etiam in successionebus principatum & regnorum; ita ut si successio contingat jure hereditario simpliciter procedat, quod si quis dignitatis tantum seu sceptri successor fuerit, locum invenit in gestis Reipub. non privati patrimonii causa: prout eleganter docet *Dn. Carp. 20. v. pag. 2. constit. 29. def. 21. per tot. adde tr. nostrum de Obligat. success. in off.*

CAP. LXVIII. De Antinomias.

Axioma I.

Antinomia in jure nulla reperitur. *l. Deo an. Flore. §. 8. de concept. ff. de Constitut. tant. a. §. 15. de confirmat. ff. de Senatum & omnes populos, quod ramentum iterum limitat in Constit. Dedit nobis de Confirm. ff. de Senatum. §. 15. his verbis, contrarium autem aliis legibus legem ex his quæ in hoc volumine posita sunt non facile quis reperiet, nec sane hoc merita quis vituperare potest, in tantum legum & contrarietatum compositione, quia omnium habere memoriam & penitus in nullo peccare divinitatis magis quam humanitatis est, ut inquit Justin. in d. constit. tant. a. §. 14. & sane subtilissimas Cujas. antinomias in jure passim asserit. *19. O. 19. 25. obs. 23. in recit. ad tit. de rit. nupt. ad l. 2. §. ult. & l. 3. ad l. 20. de V. O. & in Pap. l. 8. qvæst. 1. ad l. 25. §. 1.* Quando dies leg. ced.*

CAP. LXIX.

De Antiquitatis studio seu theoria. v. infr. Novitas. Vetustas.

Axioma I.

Antiqua penitus ignoranda non sunt, §. 1. & ibi not. *l. de testam.* non tamen ita iis inhærendum ut cetera negligantur, eleganter *Frid. Pruckm. de diff. utrorumque. sexum in prefat. & Hering. in pref. de fideiuss.* nec enim veteris juris prolixitatem scire est necessarium, *l. 1. §. p. vers.*